

Ədəbiyyat qəzeti

25 iyul / 2020

Hörmətli Nəriman müəllim. Salam. Mənə həsr etdiyiniz "Dostum Etibara" şeirinizi böyük həyəcan və minnədarlıq hissile oxudum. Təşəkkürlərim sonsuzdur. Ölkenin ən sevilən, oxunan, hörmət edilən böyük şairinin hər hansı bir şəxsə şeir həsr etməsi, şeirin ithaf olunduğu insan üçün, tabii ki, unudulmaz bir hadisədir.

Bu şeir 2016-cı ildə, mənim həyatımda baş vermiş bir hadisə ilə bağlıdır. Ağır məşəqqətlər yaşadığım həmin günlərdə siz nəinki məni tək qoymadınız, nəinki mənə həyan olmadınız, eyni zamanda böyük dostunuz, dünya sōhrətli loğman - akademik Əhliman Əmiraslanovun sayesində məni ikinci dəfə həyata qaytardınız.

Əziz Nəriman müəllim. Mən sizi uşaqlıqlımdan tanıyıram. Rəhmətlik atamın ən yaxın dostlarından biri olmuşunuz. Əhliman müəllimi isə həmin günlərdə tanıdım. Bu böyük insanın yüksək mədəniyyəti, alicənablılığı, müstəsna müdrikliyi, pasiyentlərinə olan həssas qayğısı, sevgisi, insanlara etdiyi təmənnasız - böyük yaxşılıqlardan zövq alması, sizin dediyiniz kimi, "ilahi əxlaqı"... ömürlük olaraq yaddaşımı həkk olundu... Əhliman müəllimin mənim boynumda heç vaxt qaytara bilməyəcəyim haqqı qaldı. Yaxşılıqlar itmir deyirlər. Mən size həm də ona görə minnədarəm ki, Əhliman müəllimin mənə etdiyi o əvəzsiz yaxşılığa - mənə həsr etdiyiniz şeirinizlə bir əbədiyaşarlıq qazandırdınız...

Şeirə görə sizə bir daha təşəkkür edirəm.

Dərin hörmət hissi ilə:

Etibar ƏBİLOV

20.07.2020

Neficəla